

Kto nájde našu pani učiteľku Helku?

Časopis Zvonček TABA 2020/2021. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovskej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktorka: Sandra Pareničková, zástupca šéfredaktorky: Jakub Trpiš, redaktori: Dorota Ohurniaková, Tamara Beňová, Michael Frolo, Simona Galčíková, Max Pelikán, Oliver Ďubák, Jasmin Koppalová, Vanesa Svobodová, Gregor Zorkócy, Samuel Martin Dubovich, Martin Horváth, Michal Križka, Lara Adamčíková. Kontakt: 0907/101023 alebo skola@bellamos.sk

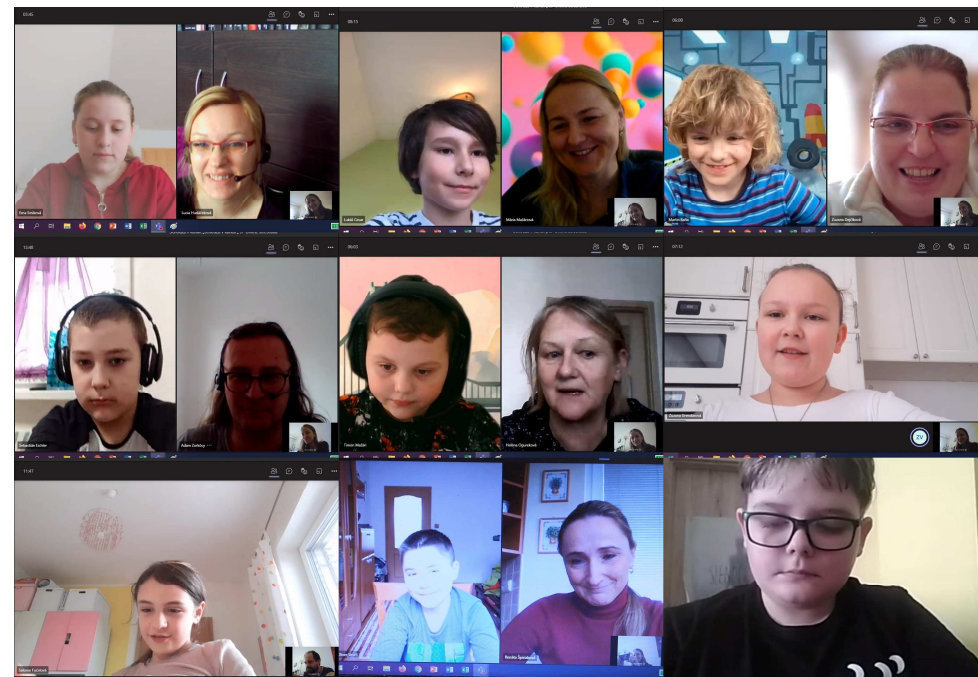
Zvonček 8

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov

Číslo 8/ročník 19

apríl 2021

Cena: 1€

Naši štvrtáci ako mladí redaktori

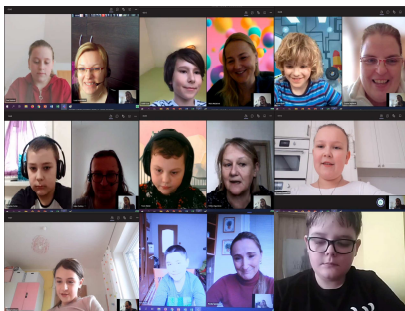
Pre začiatok

2

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 – 7	Štvrtáci redaktormi BellAmos
Str. 8 – 11	Nové tváre BellAmos
Str. 12 – 13	Úspechy bývalých bellamosákov
Str. 14	English Page
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16 - 17	Okienko školskej psychologičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na titulke

Štvrtáci ako veľkí redaktori pri interview
s našimi učiteľmi prostredníctvom MS
Teams

Kalendárium

ŽIACI

V máji majú narodeniny

Katarína Kubíková	1. S
Maximilián Orság	1. S
Šarlota Kamienová	1. SA
Jakub Oreško	2. SA
Karina Striková	2. SA
Samuel Leo Baričák	2. SA
Dajana Dibdiaková	3. S
Hugo Vavřínek	3. S
Sabina Rumišová	3. SA
Filip Sobola	4. S
Sebastián Eichler	4. SA
Zuzana Havlíňová	5. S
Alex Kolečník	5. SA
Jakub Marek Barčík	5. SA
Stella Gémešová	6. S
Dávid Frnda	9. S
Jaško Herbrych	9. S

V máji majú meniny

Mia Timea Meľová	3. S
Timea Červenáková	5. S
Júlia Anna Tomagová	2. S
Vivien Navarčík	2. S
Vivien Nepelová	5. S
Dušan Dreisig	2. S
Vilma Boledovičová	6. S

UČITELIA

V máji majú narodeniny

Lucia Kolenová
Adam Zorkócy
Beáta Sláviková
Viera Mitíľová
Lucia Kršková

V máji majú meniny

Iveta Ohurniaková

My a BellAmos

Ako rodičia sme hľadali pre našu dcéru školu, ktorá by dala Emmke pevné základy a skvelý štart vo vzdelávaní. Zatiaľ máme dojem, že sa nám výber školy podaril. Už forma prvého online zápisu nás milo prekvapila svojou kvalitou. Musím však najmä vyzdvihnúť triednu pani učiteľku Ninku Valockú, ktorá hrá vo vzdelávaní našej dcéry kľúčovú úlohu. Detičky učí s nadšením a s láskou, doslova maká na tom, aby všetci pochopili nové učivo a zároveň mali radosť z učenia či už na online alebo prezenčnom vyučovaní. Podporuje ich po všetkých stránkach, za čo jej úprimne ďakujem. Emmka rada navštevuje aj školský klubík, kde s milou pani vychovávateľkou Rebekou tvoria naozaj kreatívne dielka a vedia si aj oddýchnuť a zabaviť sa. Oceňujem, že detičky trávajú denne čas vonku, čo prispieva k ich zdravému rozvoju. Na druhej strane, školský areál poskytuje priestor pre zlepšenie v podobe aspoň menšieho ihriska s preliezkami. Napriek zlej „coronovej“ dobe, kedy sa mnohé školské či triedne akcie nemohli konať, vidím snahu školy byť v spojení so žiakmi online a spestriť im čas doma. Napríklad, zúčastnili sme sa online stretnutia zameraného na vedecké experimenty starších ročníkov, alebo knižných raňajok, čítanie na dobrú noc, čo Emmku nesmierne tešilo a bavilo. Takéto zaujímavé akcie vždy radi uvítame. Je dobré vidieť úprimný záujem učiteľov o ich žiakov a ich rozvoj. Keď chodia deti do školy s radosťou, to je najväčšou pochvalou a ocenením pre školu. Naša Emmka je prváčka, a teda sme ešte len na začiatku, ale verím, že nás škola nesklame a budeme aj naďalej spokojní.

rodičia Emmky Líškovej z 1. SA triedy

Emmka so svojím psíkom

Foto: archív rodiny Líškovej

Všetkovedko v BellAmos

Všetkovědko má v BellAmose obrovské množstvo pomocníkov - s druhákmi mu pomôže Olívia a Jakubko, u tretíakov Hugo, Máša, Martin a Marek. Okrem nich titul Všetskovedko získali aj štvrtáci Samko, Sebkó a Zuzka.

Blahoželáme aj všetkým **učňom Všetkovedka** - Tomáškom, Nikolajkovi, Paľkovi, Martin-
kom, Karinke, Hugovi, Emmkám, Mii, Maximkovi, Dajanke, Alžbetke, Sarke, Dorotke, Štev-
kovi, Sabinke, Lucke, Elišká, Borkovi, Paťkovi, Adamkovi, Matúškovi, Oliverkovi, Karolín-
ke, Sebkovi....

A všetkým bude šéfovať **Dorotka, Všetkovedko školy!** 😊

Ako sa naši štvrtáci zmenili na mladých redaktorov...

Naučiť sa všetky pádové otázky zo slovenčiny? Povedzme si pravdu – pre niekoho *easy*, pre iného drina a pre ďalšieho nuda. My v 4. SA triede sme si z toho spravili aj zábavu. Všetky otázky sme vložili do interview s vybraným učiteľom. Každý žiak si vybral jedného učiteľa, s ktorým sa za tie štyri roky v BellAmos niečo učil, robil na krúžku alebo v ŠKD. Deti si doma pripravili otázky na tému: Spomienky na 4. triedu a potom na online stretnutí počas dištančného vzdelávania sme celé interview spolu aj zrealizovali. Okrem precvičenia gramatiky sme sa tak dozvedeli veľa zaujímavého o našich učiteľoch a o tom, aké to bolo v škole, keď boli oni sami štvrtáci. Mnohí z nich si s nami radi zaspomínali. My im všetkým veľmi pekne ďakujeme za zapojenie sa do tejto aktivity. A čo sme zistili? Veď čítajte sami.....
P.S.: Pripájame aj pocity štvrtákov – redaktorov z celej úlohy.

Oliverko Vereš: Interview s p. uč. Renátkou Špiriakovou

Čomu si sa v škole najviac venovala? Recitácii a atletike – dlhé behy.

Čo si nemala rada? Fyziku a špenát.

Na začiatku som mal trému. Postupne sa tréma vytratila. Začal som si to užívať a bavilo ma to. Dozvedel som sa veľa zaujímavých vecí o pani učiteľke. Som nadmieru spokojný.

Salome Fučelová: Interview s p. uč. Tomášom Krškom

Kto bol Váš najlepší kamarát? Peťo a Martin.

S čím ste sa hrávali v družine? Spoločenské hry a stavebnica Seva.

Na začiatku som mala trému. Potom to bolo čoraz lepšie a keď som sa rozrozprávala, bolo to super. Dozvedela som sa veľa nových informácií.

Sebko Kubáň: Interview s p. uč. Zuzkou Herbrychovou

Od koho slávneho ste chceli vtedy získať autogram? Od Paľa Haberu. ☺

S kým ste najradšej trávil voľný čas? S kamošmi zo školy.

Interview bolo pre mňa zábavné, nečakané, dobré a ľahké.

Timonko Mažári: Interview s p. uč. Helkou Ogurekovou

Z čoho ste dostávali najlepšie známky? Z matematiky a z ruštiny.

Čomu ste sa venovali po skončení vyučovania? Rôznym krúžkom: ping-pong, strelecký krúžok, futbal, fotografický aj divadelný.

Niektoré otázky sa mi pripravovali ľahko a nad niektorými som musel dlhšie rozmyšľať. Pred aj počas rozhovoru som mal trému. Tešil som sa, že sa dozviem niečo viac o mojej obľúbenej pani učiteľke. Prekvapila ma prezentácia, ktorú si pre mňa pripravila pani zástupkyňa Helka. Ukazovala mi fotky školy aj triedy. Bavilo ma brať sa na redaktora.

TVORBA VTIPOV – v tejto aktivite ide o porovnanie toho, ako funguje život bežne s tým, ako sa zmenil počas nútej izolácie. Deti vytvoria z obrázkov, kresieb, fotografií a pod. obrázkové vtipy (alebo tzv. memes), ktoré túto tému zachytávajú.

SPOLOČNÉ OBYDLIE – nakreslite si spolu v rodine (nech sa zapojí mama aj oca, príp. vyučujúci) na veľký výkres/plagát spoločné obydlie, smejte sa. Vytvárajte rozličné vtipné miestnosti, zapojte fantáziu, komentujte to. Možno sa čo-to o svojich detičkách dozvieme, kresba je najlepší nástroj na vniknutie do detskej duše.

NA MAŠKARNOM PLESE – predstav si, že by si mal/a ísť na maskarný ples. Tvojou úlohou je vymyslieť si masku, ktorá by bola nápaditá a dobre by si sa v nej cítil/a. Masky býva chápaná ako reprezentácia osobnosti človeka, predstavuje koncentráciu typických vlastností človeka, pre to jej vytvorenie slúži na prehĺbenie uvedomenia si svojich vlastností.

VÝROKY – Cieľom aktivity je uvedomiť si, ako spoločnosť (rodičia i učelia) prijíma, keď sa deti nesprávajú ako „správne“ dievčatá a „správni“ chlapci. Spíšme si zoznam výrokov.

Napríklad:

„Dievčatá by mali sledovať športové prenosy.“

„Chlapci by mali často plakať.“

„Dievčatá by sa mali viac zaujímať o autá a boj.“

„Chlapci by mali viac dbať o svoj zovňajšok.“

Znovu sa fantázii medze nekladú. Diskutujte spolu na koľko vám pripadali dané výroky nezmyselné, či smiešne? Pouvažujme nad predsudkami, ktoré súvisia s naším rodom.

(spracované z odborných materiálov)

Vaša školská psychologička Beátka Sláviková

Milí bellamosáci!

V tomto jarnom čísle nášho časopisu Zvonček by som vás rada pozitívne motivovala formou nápadov v rámci spoločnej rodinnej či školskej psychohygieny, ktorú v tejto dobe tak veľmi potrebujeme. Pomaly nám začína jar a s ňou sa vo veľkej miere spája aj jarná únava. Nevieme sa dočkať teplých slnečných lúčov v objatí prírody a mám pocit, že tento rok ešte viac, ako ktorýkoľvek rok predtým. Už rok nám trvá pandémie, ktorá sa dotýka našich životov v každom možnom smere, ovplyvňuje nás fyzicky i psychicky. Zaznamenávam, že mnoho ľudí je už vyčerpaných, frustrovaných a demotivovaných. Preto je na čase sa znovu na jar prebudiť ako kvet k životu o to viac, keď máme doma naše milé malé kvietky, ktoré sa potrebujú rozvíjať. Rozhodla som sa preto, že tento priestor venujem aktivitám, ktoré podporujú a rozvíjajú duševné zdravie, a sú využiteľné aj pri práci s deťmi či celými skupinami dištančne i prezenčne. Ide o pár úloh so stručným vysvetlením, ktoré napomáhajú udržiavať sa „zdravými“, takže ak ste rodič alebo učiteľ či učiteľka, aplikovať ich môžete i na seba. Môžete ich deťom zadať na „domácu úlohu“ individuálne alebo ako skupinovú prácu. Okrem zaujímavých spoločných chvíľ tak získate možnosť odhaliť pohľad na deti a na to, čo sa okolo nich deje a zároveň im ukážete cestu, ako sa po dlhej dobe znovu naštartovať.

Odstup je vraj dobré mať, humor pomôže ho udržať.

Už Viktor E. Frankl vo svojej knihe „Naprieč všetkému povedať životu áno“ hovorí o období, ktoré prežil s mnohými inými v koncentračných táboroch počas 2. svetovej vojny, o dôležitosti humoru v ňom. „Humor je zbraňou duše v boji o prežitie“, opisuje Frankl funkciu „humoru v táboroch“. Robenie si srandy zo situácie, ktorá nie je vonkoncom vtipná, nám pomáha vytvárať si akýsi odstup od toho, čo sa deje.

Tu ponúkam pár aktivít ladených do humoru, Nezabudnite však, že „latku humoru“ nastavuje dospelý.

MÔJ VTIPNÝ ZÁŽITOK – povedzte deťom, že sa chcete dozvedieť, ako trávili a trávia svoj čas posledné mesiace. Ich úlohou je zamyslieť sa nad príhodou či situáciou, ktorá sa im počas zatvorenia škôl a dištančnej výučby stala a bola v niečom zábavná a vtipná. Čím mladšia veková kategória detí, tým je ideálnejšie, ak vyučujúci, príp. rodič s deťmi zdieľa nejaký svoj vtipný zážitok a nastaví tak svojim príkladom „normu humoru“ (môže si ho aj napísať, dať do krabíčky a spoločne čítať v kruhu).

KEBY SOM BOL, BOL BY SOM – Pripravíme si na papieri, alebo tabuli zoznam viet a povieme žiakom, aby vymýšľali odpovede na nasledujúce vety, o ktorých sa potom spoločne porozprávame.

Príklad: Keby som bol zviera, bol by som...

Keby som bol zelenina, bol by som...

Keby som bol koronavírus, bol by som...

Keby som bol počasie, bol by som... (fantázií sa medze nekladú ☺)

Karolínka Ondrejkočová: Interview s p. uč. Martuškou Smirnovovou

Komu si rada pomáhala? Rodičom a bratovi.

Čomu si nevedela odoláť na obede? Ryžový nákyp a šišky s jahodovou penou.

Príprava otázok bola pre mňa náročnejšia, ako sa už pýtať Martušky, lebo som musela tvoriť vety podľa pádov. Rozhovor s Martuškou bol zábavný, ale aj poučný. Martuška bola ako odpovedajúca veľmi milá. Rada si takúto úlohu zopakujem.

Lukáško Cesar: Interview s p. uč. Majkou Mažáriovou

Čo si mala najviackrát na desiatu? Chlebič s maslom a domácim ríbezl'ovým lekvárom.

Z čoho si mala najviac jednotiek? Z matematiky.

Veľmi sa mi to páčilo. Pripravovanie viet bolo asi najťažšie. Zo začiatku som bol nervózny, ale nakoniec som sa cítil veľmi dobre.

Sebko Eichler: Interview s p. uč. Adamom Zorkócyom

Komu si najviac požičiaval písacie potreby? Spolužiacke Zuzke.

O čom si najviac sníval? O cestovaní.

Mal som trému. Bol som zmätený, ale som sa aj zabavil a previčil som si angličtinu.

Martinko Balta: Interview s p. uč. Zuzkou Dejčíkovou

Z čoho ste mali najviac úloh? Zo slovenčiny a matematiky.

Na čo najradšej spomínate? Poobedné hry na školskom dvore.

Najviac sa mi páčilo, keď som sa to všetko pýtal a pani učiteľka mi odpovedala. Najťažšie pre mňa bolo, keď sme tie vety vymýšľali. Pred začiatkom interview som mal trochu trému, ale potom som zistil, že to bolo super! Po interview som sa cítil spokojne, takže sa mi to veľmi páčilo.

Emka Smiková: Interview s p. uč. Luckou Hudáčkovou

S čím ste nemohli prísť do školy? S nalakovanými nechťami.

Čomu ste sa venovali vo voľnom čase? Čítaniu kníh.

Na tejto úlohe bolo pre mňa najťažšie vymýšľanie otázok. Najviac ma bavilo pýtať sa ich pani učiteľky a zapisovať si odpovede.

Zuzanka Grendárová: Interview s p. uč. Zuzkou Vavákovou

Bez koho Vám bolo v škole smutno? Bez môjho psa.

O kom by ste povedali, že Vám s učením najviac pomáhal? Jedna veľmi múdra teta Želmíra, ktorá pracovala u nás v knižnici.

Mala som zmiešané pocity. Bála som sa, tešila som sa a mala som aj stres. Keď som robila interview, veľmi som sa tešila, že som si vybrala Zuzku Vavákovú. Bola som rada, že som našla niekoho, kto mal tiež tak rád čítanie. Bola som veľmi šťastná.

Hediye Jafari: Interview s p. uč. Luckou Krškovou

S kým si chodila do školy? Sama alebo s kamarátmi, ktorých som stretla cestou.

Z čoho si mala zlé známky? Z vlastivedy.

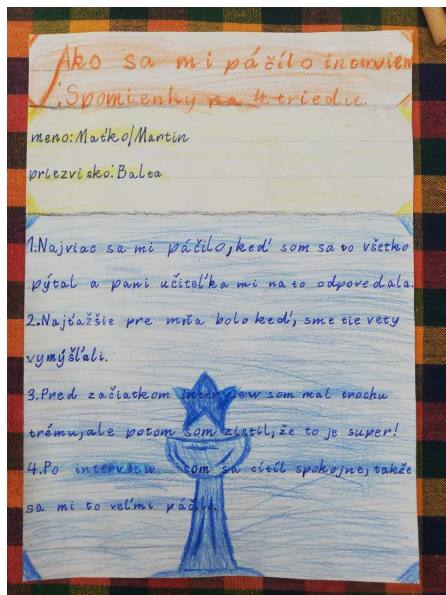
Bola som nervózna, či sú moje otázky dobré alebo zlé. Bolo ťažké ich vymyslieť. Odpovede boli zaujímavé. Som rada, že sme mali takú zábavnú úlohu.

Matúško Smieško: Interview s pani riaditeľkou Hankou Thomkovou

Čo ste nosili v školskej taške? Učebnice, zošity, peračník, ovocie na desiati a knihu na čítanie.

S čím ste v škole písali? Používali sme pierko s rúčkou a na lavici sme mali kalamár s atramentom, do ktorého sme si to namáčali.

Bál som sa, že niečo pokazím. Zábavné bolo počúvať pani riaditeľku, ako rozpráva. Prekvapilo ma, že mali spojenú triedu s druhákmi.

**Sladká matematika
or matika bellamosákov**

V predchádzajúcom čísle Zvončeka v Sladkej matematike bola v príklade otázka, koľko húb dal Igor Eve, aby ona mala o päť viac. Správna odpoveď na úlohu je: Igor dal Eve 14 húb.

A tú sú mená výhercov:

Ema Smiková 4. SA, Patrik Larsen – náš výborný bývalý žiak a **Adrián Pavlík** – brat nášho žiaka v BellAmose.

Veľmi sa teším, že súťáž sledujú aj žiaci, ktorí nie sú žiakmi našej školy a veľmi ich za to chválím. Všetkým výhercom srdečne blahoželáme.

Zadanie príkladu:

Rybár sa vystatoval svojím úlovkom: „Chytil som trikrát toľko karasov ako šťúk a ešte 4 zubáče. Boli to dovedna dva tucty“. Koľko bolo spolu karasov a šťúk?

karas

šťuka

zubáč

Odpoveď na príklad, aj so svojím menom a triedou, pošli na mail debnarova1@zsbellamos.sk a keby sme už chodili do školičky, tak mi prines do kabinetu na druhom poschodí (volám sa Majka Debnárová ☺) **do 10. mája 2021.**

Hello Youngsters!

We are enjoying spring time, snow is slowly disappearing from mountains. Yes, Mr. April is quite crazy month of the year. The temperatures are nice, birds are singing, all sorts of flowers and trees are blooming. I am pretty sure that everybody is looking forward to take out bicycles, scooters, roller-blades, work in the gardens or just run around outdoors with all your mates. Typical holiday of spring is Easter. This holiday has been around for hundreds years and there are various habits. General features are chocolate eggs, young rabbits, ducklings or chicks and it is celebrated on Sunday. However, Slovakia is completely special about this and has quite funny tradition. The main day is Easter Monday, when all boys and adult men go from household to household to look for girls and women. They carry willow whips, water guns, bottles or perfumes and say all kinds of folk sayings. The point is to get wet any girl or woman, so they will be healthy throughout the whole year. Sometimes things get out of control and hallways, corridors or bathrooms look like swimming pools... I hope you all had fun. Take care and stay healthy!

Adam Zorkócy

Foto: A. Thomková

SPOMIENKY NA 4. TRIEDU

Interview s p. uč.: Tamašom Krákom

Otázky pripravil a odpovede zapísal: Salome Fučelová

Základné info:

Názov a miesto školy: _____

Trieda: piC

Meno tr. učiteľa: matúškova

OTÁZKY:

1. Kto bol Váš najlepší kamarát?

2. Od koho ste dostali prvú poznámku?

3. Komu ste vymysleli prezývku?

4. Ktorého učiteľa ste mali najradšej?

5. O kom ste si šuškali?

6. Ským ste mali telesnú výchovu?

7. Čo bol Váš obľúbený predmet?

8. Z čoho ste dostal prvú päťku?

9. Čomu ste nerozumeli v slovenčine?

10. Čo ste mával na desiatu?

11. O čom ste sa učili na informatike?

12. S čím ste sa hrali v družine?

1. Peter, Martin

2. nič

3. Marika

4. Matúškova

5. nič čo od dievčatách

6. Martonová pani

7. ršečky

8. matematika

9. kedy i alebo y

10. rožek obložený

11. informatika nebola

12. hry spoločenské, šera hra

Na začiatku som mala trénu. Potom to bolo čoraz lepšie. Až keď som sa rozrozprávala, bolo to super. Dozvedela som sa veľa nových informácií.

SPOMIENKY NA 4. TRIEDU

Interview s p. uč.: _____

Otázky pripravil a odpovede zapísal: _____

Základné info:

Názov a miesto školy: _____

Trieda: _____

Meno tr. učiteľa: _____

OTÁZKY:

1. Kto mal z Vašej triedy najviac jednotiek?

2. Čo Vám išlo najlepšie?

3. Od koho zo spolužiakov ste si nechali najradšej ponadiť?

4. Z čoho ste mali najviac úloh?

SPOMIENKY NA 4. TRIEDU

Interview s p. uč.: Lucia Kráková

Otázky pripravil a odpovede zapísal: Hediye Jafari

Základné info:

Názov a miesto školy: _____

Trieda: _____

Meno tr. učiteľa: _____

OTÁZKY:

1. Kto bol tvoj najlepší kamarát?

2. Čo tebe pačila a nepačila v 4. triede?

3. Od koho si dostal prvú zlu známku?

PhDr. Lucia Hudáčeková, PhD.
(*pani asistentka a vychovávateľka*)

Odkiaľ ste k nám prišli?

Síce som do Bellamos prišla z východu Slovenska, presnejšie z Kežmarku, pôvodom som Martinčanka. A pokiaľ sa pýtate na školu, na ktorej som predtým pôsobila, tak som osem rokov učila na základnej škole v Lendaku (v goralskej dedinke vo Vysokých Tatrách).

Ako sa Vám páči v Bellamose?

V Bellamos sa mi veľmi páči. Veľmi pekne ma prijali medzi seba všetci zamestnanci a aj žiaci, s ktorými som sa stretla osobne a aj on-line. A veľmi sa teším, keď budem môcť osobne stretnúť aj druhú časť školy, ktorá bola počas môjho nástupu do práce už na dištančnom vzdelávaní.

Čo sa Vám páči na Bellamose?

Na Bellamose sa mi veľmi páči, že ste tu všetci ako veľká rodina. Všetci sa navzájom poznáte a prežívate spolu všetky dobré aj zlé chvíle. Na škole, kde som učila predtým, bolo veľké množstvo detí a učiteľov a nemali sme šancu sa spolu spoznať. Tu pozná každý každého.

Čo ste vyštudovali?

Vyšťudovala som učiteľstvo geografie a náboženskej výchovy.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Asi od piatich rokov som bola jednoznačne rozhodnutá, že budem učiteľka. Milovala som komandovať moju mladšiu sestru ☺, a to rozhodlo, že budem isto učiteľka ☺. V piatej triede som mala úžasnú pani učiteľku matematiky a geografie a dlho som túžila vyštudovať práve túto kombináciu.

Aký bol váš obľúbený predmet v škole?

Jednoznačne geografia.

Kto alebo čo je váš životný vzor?

Nemám životný vzor, nerada sa opíčim. ☺

Máte nejaký cestovateľský sen?

Určite by som sa chcela raz dostať na Nový Zéland a chodiť dole hlavou na opačnej strane planéty. ☺

Čo robíte vo voľnom čase?

Ja asi nemám voľný čas ☺, stále niečo robím. Ale najlepšie zrelaxujem pri pečení, dobrej knihe a v prírode.

V neposlednom rade bola hudobná výchova, kde sme objavili spolu s pani učiteľkou môj talent na spev, a tým pádom som začala navštevovať základnú umeleckú školu, kde som chodila na zborový aj sólový spev. Spevu som sa venovala skoro 9 rokov a popri tom som zistila, že mám talent a baví ma rovnako aj hra na keyborde. Myslím si, že v živote každého človeka, či už mladého alebo staršieho, je dôležité, aby našiel niečo, v čom vyniká, čo mu ide a venoval sa tomu. A nakoniec slovenský jazyk a literatúra. Myslím, že na týchto predmetoch som bola priemerná, ale na každú hodinu som sa veľmi tešila vďaka pani učiteľke Vavárovej. Je to človek s veľkým srdiečkom, tak ako všetci učelia aj pani riaditeľka. Dalí mi do života toľko vedomostí, spomienok a základov, že z nich dodnes čerpám a často na tie časy spomínam len v dobrom. Po skončení tejto základnej školy sme sa však kvôli práci rodičov museli presťahovať do Bratislavy, tu som chodila na strednú pedagogickú školu, čo si myslím, že vysvetľuje, kto ma inšpiroval na moje budúce povolanie. Po strednej škole som šla aj na vysokú školu, ale iba na 2 roky. Keďže mladý človek v puberte si myslí, že zjedol múdrosť sveta, odišla som zo školy naspäť do Martina, kde som bývala 4 roky. Nikdy však nesmieme tvrdiť a presvedčať samých seba, že vaše rozhodnutia boli zlé a namýšľať si, čo by bolo keby, kde by som bol/a keby, pretože nikdy by to tak nebolo. Nikdy by ste nemali také skúsenosti a pohľad na veci a život, keby ste si neprešli tým, pre čo sa sami rozhodnete. Samozrejme týmto vás nenavádzam na tvrdohlavosť, ale pravdou je, že dospelí majú často pravdu, aj keď sa nám to nie vždy môže páčiť. Mne trvalo 4 roky, kým som uznala, že moje okolie, rodičia, rodina a priatelia majú pravdu. A práve pred rokom v marci som sa opäť presťahovala do Bratislavy, kde som začala od nuly. Už v Martine som pracovala v materskej škole 2,5 roka a medzičasom som hľadala seba v rôznych zamestnaniach. Momentálne tiež pracujem v materskej škole, kde zisťujem čoraz viac, akí sú tí naši učelia tolerantní, ochotní a tvoriví. Pretože byť učiteľom (a v podstate v akejkoľvek škole) je to najdôležitejšie povolanie, pretože tu sa formuje naša osobnosť a učíme sa veci, ktoré sú v bežnom živote neoddeliteľnou súčasťou. A hoci mám 25 rokov a už pár rokov zabehnutý pracovný život v plnom prúde, rozhodla som sa ďalej vzdelávať, pretože najlepšia investícia je do seba a svojho vzdelávania... veď predsa človek sa môže vždy niečo naučiť. Idem opäť na vysokú školu a najbližšie 4 mesiace ma čakajú rôzne kurzy, ktoré ma posunú vpred pri mojej práci. Pracujem s malinkými 2,5 ročnými detičkami, takže potrebujem veľa skúsených rád, typov a pomôcok na to, aby som vedela byť aspoň trochu podobná učiteľka ako učelia v BellAmose. Túto základnú školu som opustila pred 10 rokmi a dodnes mi ostali spomienky na učiteľov, hodiny a zážitky v pamäti. Niekedy si len tak prebehnem myslou a usmejem sa, pretože som si nemohla priat' lepšiu základnú školu. Touto cestou by som sa s vami chcela rozlúčiť, popriať vám veľa zdaru pri všetkých predmetoch, zdravia, ktoré je dnes tak dôležité a úsmevných chvíľ s učiteľmi aj spolužiakmi.

Róberta Kutlíková - bývalá bellamosáčka

Foto: archív R.
Kutlíkovej

Ahoj, milí bellamosáci!

Keďže ma nikto z vás nepozná, rada sa vám predstavím. Kedysi dávno, ale nebolo to až tak dávno, som tiež navštevovala vašu (môžem si hádam ešte dovoliť povedať našu) školu BellAmos. Volám sa Róberta Kutlíková. Mám 25 rokov a momentálne žijem v Bratislave. Práve tu by sme mohli začať, ako je možné, že žijem v našom krásnom hlavnom meste Bratislava, keď som na základnú školu chodila do Martina? Tak sa dobre usadte a pozorne čítajte moje cestovanie v čase. ☺

Narodila som sa v Martine, takže som vychodila materskú aj základnú školu tam. Základné školy som vystriedala dokopy 3. Prvú som vymenila kvôli sťahovaniu z dediny do mesta. Druhú práve preto, že som nejak nevedela zapadnúť, nájsť svoje miesto, a tak sa rozhodli moji rodičia vyskúšať mňa aj moju staršiu sestru premiestniť do Súkromnej základnej školy BellAmos. Už po pár dňoch sme zhodnotili, že to bolo najlepšie rozhodnutie, aké mohli spraviť. Učitelia v tejto škole boli najlepší, akých som za svoj život zažila a stretla. Podporili vo mne moje silné stránky a pri tých slabších ma naučili, ako sa nehanbiť, ale pracovať na ich zlepšení. Nie všetky predmety som zvládala, ale veď to každý z nás poznáme. Vždy som však dostala šancu na svoju nápravu. Napríklad taká matematika bola pre mňa španielska dedina a verte-neverte, doteraz spomínam na pani učiteľku Debnárovú, ktorá sa naozaj celým srdcom snažila aspoň čo-to do mňa vložiť. Ďalší predmet, ktorý bol pre mňa náročný, bola telesná výchova, nie som pohybovo zdatná doteraz, ale naučila som sa s tým žiť. Ale keď sa obzriem späť v momentálnej pracovnej vyťaženosťi by som si priala aspoň tých 45 minút telesnej. A prichádzame k ďalšiemu predmetu, a tým bola angličtina. Fú, pán učiteľ Zorkócy bol naozaj zručný v tomto jazyku, ale ja som sa horko-ťažko učila doma slovíčka, frázy iba naspamäť, aby som zvládla písomky a odpovede. A viete čo, v roku 2016 som bola aj s mojou sestrou v Amerike, síce iba na 3 mesiace, ale odchádzala som odtiaľ s plačom a doslova som spekovala ☺ a verte mi, že keď som tam prišla, bez sestry som si nezvládla vypýtať ani jedlo v stánku a zaplatiť nákup pri pokladni. Fyzika a chémia boli ďalšími mojimi kameňmi úrazu, učiteľky aj môj ocino sa natrápili, kým do mňa niečo dostali, ale keď viem ešte dnes odpovedať alebo pracovať s poznatkami nadobudnutými na týchto predmetoch, som na seba hrdá. Nesmieme zabudnúť na dejepis, geografiu a biológiu, ktoré mňa a aj vás budú sprevádzať celý život, takže nezabudnite dávať veľký pozor. Na informatike bola vždy zábava a verím, že to tak aj ostalo. Občianska a výtvarná výchova s pani učiteľkou Muchovou bola ako umenie, každá hodina bola iná a špeciálna. Vždy v piatok sme mávali technickú, kde sme buď niečo vyrábali alebo upravovali okolie školy. Chalani si túto hodinu síce viac pochvaľovali, ale ani ja na ňu nedám dopustiť. Ako žiačky sa mi teda nechcelo zametať a hrabať lístie, vždy som si povedala, nech už zvoní, ale tie spomienky, ako mi hrable buchli do čela, keď sme s babami frajerovali, že na ne stúpime a chytíme ich do ruky, sa mi vryli do pamäti. ☺

Tešili ste sa na deti a kolegov?

NIE ☺. No dobre, tak tešila som sa a bála som sa. Tešila som sa hlavne na deti, vždy sa lepšie cítim v triede ako v zborovni. Ale Bellamos to vyriešil a nemá zborovňu ☺, takže sa cítim dobre v celej škole. ☺

Chceli by ste niečo odkázať čitateľom Zvončeka?

Fúha, teraz by som asi mala napísať niečo múdre a hlboké. Niečo na spôsob, že by mali nájsť silu kráčať vlastnou cestou, za hlasom svojho srdca, alebo že by mali nájsť odvahu robiť veci inak, vystúpiť zo svojho tieňa alebo nech sa veci neboja robiť naplno. Ja mám ale rada jeden citát. Určite ho nenapíšem, ako je v origináli, ale znie asi takto: Dobrá nálada nevyrieši všetky tvoje problémy, ale naštve toľko ľudí, že stojí za to si ju udržať. Tak prajem všetkým, aby si udržali dobrú náladu, a to najmä teraz, keď sedíme doma za počítačmi.

rozhovor pripravili Sandra Pareníčková a Lara Adamčíková

Foto: archív L. Hudáčkovej

Ivana Straková
(pani vychovávateľka)

Odkiaľ ste k nám prišli?

Malá dedinka Slovany, pár kilometrov od Martina. Čistý vzduch, málo obyvateľov a hlavne les rovno pred domom. Nemenila by som.

Ako sa Vám páči v Bellamos?

Budem úprimná, viac som doma, ako v práci. ☺ Ale také sú opatrenia, nikto za to nemôže. Ja som sa veľmi tešila do novej práce, a keď som konečne nastúpila, prekvapil ma prístup a vzťah detí k učiteľom a naopak. Vidno, že deti berú učiteľov ako kamarátov, je tam dobrá atmosféra a všetko to spolu ladí.

Čo sa Vám páči na Bellamose?

Už na pohovore ma zaujala farebnosť a útulnosť školy a hlavne deti, ktoré boli pomáhať cez letné prázdniny s prípravami na začiatok školského roka. Tešili sa, a vôbec som nemala pocit, že sú smutné kvôli tomu, že sa im končia prázdniny. Práveže naopak. ☺

Baví Vás práca, ktorú robíte?

Robila som kadečo, ale vždy som chcela niečo organizovať, plánovať a vymýšľať. Už niekoľko rokov pracujem s deťmi na detských táboroch, moderujem a organizujem akcie a snažím sa pripravovať program nielen pre deti, ale aj pre dospelých. Vždy si vyberám prácu, pri ktorej sa viem realizovať a byť kreatívna. Keby mi to nebolo umožnené, asi by ma nebavila. ☺

Máte nejaký sen, ktorý by ste si chceli splniť?

Mám určité méty, ktoré sa postupne snažím dosiahnuť. Taká najbližšia je tento rok prejsť cestu SNP, za pomoci mojich kamarátov, verím že sa nám to podarí.

Čítate knihy?

Musím sa priznať, nie som veľký čitateľ, niekedy sa hanbím, keď mi deti v škole povedia, koľko kníh už prečítali. ☺ Ale polepším sa.

Čo rada čítate?

Keď sa konečne dokopem k čítaniu, musí to byť kniha so skutočným príbehom, ideálne o dobrodružoch, turistoch, lezcoch, ktorí majú za sebou reálne zážitky, drinu, a hlavne opíšu pocit šťastia, keď niečo dokážu.

Aký bol váš obľúbený predmet v škole?

Keď poviem telesná, je to asi jasné. ☺ Ale mali sme skvelého dejepisára, na jeho hodiny som sa vždy tešila, a potom geografia, to bol odbor, ktorý ma začal zaujímať, keď som bola staršia.

Čo robíte vo voľnom čase?

Aktivity mám sezónne rozdelené, ale väčšinou sa riadim aj svojou náladou. ☺ Turistiku mám celoročnú, s priateľmi a mojím psom vieme prekráčať niekoľko kilometrov. Založíme si oheň a opekáme, nech je leto či zima. Prednedávnom som začala liezť, je to pre mňa veľký adrenalín, visieť na skale a mať vypnutú hlavu a na nič nemyslieť, je to úžasný pocit. U nás doma, keď máme sezónu, behám v hasičskom ženskom družstve a celkovo sa venujem klasickým športom, ale aj umeleckým veciam, maľujem, vyrábam dekorácie a robím grafické návrhy plagátov atď.

Tešili ste sa na deti a kolegov?

Jasné že áno, som spoločenský tvor, druháčikov mám už niektorých obkukaných a s kolegami sa postupne spoznávam.

Chceli by ste niečo odkázať čitateľom Zvončeka?

Tak na túto otázku sa mi ťažšie odpovedá, keďže som nová a snažím sa medzi kolektív zapadnúť, asi len odo mňa maličkosť, teším sa na zážitky s vami a ďakujem, že môžem byť súčasťou.

rozhovor pripravili Sandra Pareníčková a Lara Adamčíková

Foto: archív I. Strakovej